Súd:	Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka:	5C/15/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2210209199
Dátum vydania rozhodnutia:	03. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Alica Vörösová
ECLI:	ECLI:SK:OSDS:2012:2210209199.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Dunajskej Strede v konaní pred sudkyňou JUDr. Alicou Vörösovou v právnej veci navrhovateľky: S.. D. H., J.. XX.XX.XXXX, G. H. V. XXXX, A., zastúpená JUDr. Evou Skačániovou, advokátkou so sídlom Korzo Bélu Bartóka č. 789/3, Dunajská Streda proti odporcovi: Súkromná stredná odborná škola s vyučovacím jazykom maďarským, Neratovické námestie 1916/16, Dunajská Streda, IČO: 37 839 403, v zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. Silvia Bernáthová, s.r.o., Štúrova 1090/7, Dunajská Streda, IČO: 36 720 771, o zaplatenie sumy 1.327,75 Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy pre nepriamu diskrimináciu v tehotenstve, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke z titulu náhrady nemajetkovej ujmy pre nepriamu diskrimináciu v tehotenstve 1.327,75 Eur, a nahradiť trovy právneho zastúpenia pre JUDr. Evu Skačániovú, so sídlom Korzo Bélu Bartóka č. 7893, v Dunajskej Strede 2.025,73 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne dňa 10.08.2006 podala na tunajší súd návrh o zaplatenie sumy 27.636,- Sk z titulu náhrady škody a sumy 40.000,-Sk z titulu nepriame diskriminácie v tehotenstve. O predmete sporu prvostupňový súd rozhodol rozsudkom č.k. 9C/129/2006-273 zo dňa 22.05.2007 a to tak, že súd prvého stupňa odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľke z titulu náhrady škody 19.909,-Sk s 6% úrokom z omeškania od 10.08.2006 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej určuje, že odporca odvolaním navrhovateľky z funkcie zástupkyne riaditeľa zo dňa 22.07.2005 s účinnosťou od 31.07.2005, rozhodnutím o plate č. 12/2005 zo dňa 25.07.2005, rozhodnutím o výške a zložení funkčného platu zo dňa 30.08.2005 k 31.08.2005, udelením absencie na dni od 03.10.2005 do 12.05.2005 počas výkonu inšpekcie práce z podnetu navrhovateľky konal s navrhovateľkou v rozpore so zásadou rovnosti rovnakého zaobchádzania znevýhodňovaním navrhovateľky z dôvodu jej tehotenstva. Ďalej prvostupňový súd odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľke z titulu náhrady nemajetkovej ujmy pre nepriamu diskrimináciu v tehotenstve 40.000,-Sk, náhradu trov konania vo výške 23.382,-Sk z titulu trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal odporca. Krajský súd v Trnave pod č.k. 10Co 133/2007-327 zo dňa 06.03.2008 čiastočne potvrdil rozsudok prvostupňového súdu a to vo výrokoch o povinnosti zaplatiť náhradu škody a o určení, že odporca konal v rozpore so zásadou rovnosti, rovnakého zaobchádzania, znevýhodňovaním navrhovateľky z dôvodu jej tehotenstva a vo výroku o povinnosti zaplatiť nemajetkovú ujmu. Krajský súd v Trnave zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že v tejto časti ho zamietol.

Proti tomuto výroku o zamietnutí nemajetkovej ujmy právna zástupkyňa navrhovateľky podala dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. Cdo 183/2008 zo dňa 29.09.2009 rozsudok Krajského

súdu v Trnave zo 06.03.2008 sp. zn. 10Co/133/2007, 10 Ncc 13/2007 v napadnutej časti vo výroku, ktorým rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda z 22.05.2007 č.k. 9C/129/2006-273 vo výroku o povinnosti zaplatiť nemajetkovú ujmu zmenil tak, že nárok v tejto časti zamieta a v nadväzujúcom výroku o trovách konania zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia Krajskému súdu na ďalšie konanie. Dovolací súd vo svojom citovanom uznesení ďalej uviedol, že z obsahu spisu zistil, že odvolací súd dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné skutkové zistenia a na ich základe aj právne závery ako súd prvého stupňa bez toho, aby vo veci vykonal potrebné dokazovanie (zopakovanie alebo doplnenie). V prípade ak sa chcel odvolací súd odchýliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa na základe bezprostredne pred ním vykonaných dôkazov, mal dokazovanie v zmysle § 213 ods. 3 O.s.p. sám v potrebnom rozsahu opakovať a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre rozlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p. Len takýto postup je v súlade so zásadou priamosti a ústnosti civilného procesu, ktoré zásady zostali zachované aj po účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonané zákonom č. 270/2007 Z.z. vrátane novely uskutočnenej zákonom č. 384/2008 Z.z. Ďalej udáva, že je neprípustné, aby odvolací súd k svojim odlišným skutkovým zisteniam vedúcim k záveru o nedôvodnosti nároku navrhovateľky na náhradu nemajetkovej ujmy dospel len na základe prehodnotenia dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa. Predmetom tohto konania je už len nárok navrhovateľky na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnený podľa § 9 ods. 3 Zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon). Súdy nižších stupňov dospeli k zhodnému záveru, že špecifikovanými rozhodnutiami odporcu bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a došlo k nepriamej diskriminácii navrhovateľky i v pracovnoprávnom vzťahu z dôvodu jej tehotenstva. Zároveň súd prvého stupňa dospel aj k záveru, že nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania bola navrhovateľke značným spôsobom znížená dôstojnosť (pedagóga), spoločenská vážnosť a spoločenské uplatnenie. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to, že konanie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto ho zrušil a vrátil odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 10Co 421/2009-380 zo dňa 25.05.2006 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti uloženia povinnosti náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Vo svojom uznesení uviedol, že vzhľadom na to, že súd prvého stupňa rozsudok v napadnutej časti neodôvodnil spôsobom vyplývajúcim z ust. § 157 ods. 2 O.s.p., nakoľko z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, ktoré skutočnosti súd považoval za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, preto ho v napadnutej časti zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Pričom poukázal na ust. § 9 ods. 3 Zákona

č. 365/2004 Z.z. ak by primerané zadosťučinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom zníženia dôstojnosť, spoločenská vážnosť, alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa táto domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd

s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy, a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku. Preto súd prvého stupňa mal podľa právneho názoru Krajského súdu v Trnave vykonať dokazovanie a to nasledovne: jednak k vyjadreniu miery ako bola zásahom znížená dôstojnosť, alebo vážnosť osoby v spoločnosti vychádzajúc z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom i inom prostredí fyzickej osoby s tým, že určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch podlieha voľnej úvahy súdu, nie však jeho ľubovôle. Navrhovateľka v tomto konaní svoje subjektívne pocity ohľadne zásahu zníženia dôstojnosti alebo vážnosti jej osoby v spoločnosti podľa právneho názoru Krajského súdu v Trnave je povinná preukazovať.

Vzhľadom na to, súd vypočul svedkov, ktorých navrhla navrhovateľka, boli to jej kolegovia a to: N. M., E. H., S.. E. E., Z. Q., zároveň sa oboznámil s obsahom pripojených listinných dôkazov a to: so spisom tunajšieho súdu 9C/129/2009, písomnými vyjadreniami právnych zástupcov účastníkov konania, rozhodnutím o plate č. 12/2005 zo dňa 25.07.2005, rozhodnutím o plate č. 2/2005 zo dňa 01.05.2005, pracovnou zmluvou uzatvorenou OTP Bankou Slovensko, a.s. z 15.03.2009, dohodou o zmene pracovných podmienok z 30.06.2010, dohodou o zmene pracovných podmienok z 31.12.2010, dohodou o zmene pracovných podmienok z 26.05.2010, dohodou o zmene pracovných podmienok z 09.03.2010, dohodou o zmene pracovných podmienok z 11.02.2009, potvrdením z Úradu práce,

sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda z 19.03.2009, potvrdením o účasti na adaptačnom školení - OTP Banky Slovensko, a.s. od 20.04.2009 - 29.04.2009, ďalšími školeniami spolu s výdavkami a ustálil nasledovný skutkový stav veci:

Podľa § 9 ods. 3 Zákona č. 365/2004 Z.z. - Ak by primerané zadosťučinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa tá domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku.

V danom prípade súd má jednoznačne preukázané, že skutkové okolnosti, ktoré v tomto konaní treba dokazovať sa odohrali v roku 2005, teda pred 7 rokmi. Svedkovia vzhľadom na dlhý časový sklz nevedeli konkrétne a jasne, zrozumiteľne určiť a vyjadriť sa k veci jednak z dôvodu, že sa nepamätali a jednak z dôvodu, že niektorí z nich sú ešte v pracovnom pomere u odporcu, teda sú pracovne závislí na ňom. Teda sú zamestnancami školy a chcú sa vyhnúť konfliktov. Preto používali neutrálne odpovede. Jednoznačné však súdu je, že následkom nerovnakého zaobchádzania - diskriminácie z dôvodu tehotenstva navrhovateľka utrpela vážne následky v pracovnom prostredí. Je nepochybne preukázané, že navrhovateľka stratila funkciu zástupkyne riaditeľky školy, čo bolo spojené s následnými finančnými stratami z toho vyplývajúci neoprávneným vrátením pracovného úväzku, taktiež navrhovateľke zo strany odporcu bolo vytýkané, že porušila dobré mravy, že sa správala neslušne, pretože očakávala dieťa od otca, ktorého meno neuviedla a podľa vyjadrenia riaditeľky, teda odporcu, išlo o muža, ktorý je ženatý. Navrhovateľka pociťovala krivdu, čo sa odrážalo na jej zdravotnom stave, na jej psychike, cítila, že sa kolegovia voči nej nesprávajú tak ako predtým a po odchode na materskú dovolenku a po jej vyčerpaní rozviazala pracovný pomer dohodou v decembri 2008. Ako slobodná matka však riskovala svoje finančné zázemie ako aj pracovné, lebo fyzicky nezvládla celú situáciu, ktorá sa v škole v kolektíve vytvorila, bola nezamestnaná od decembra 2008 do 15.03.2009, o čom predložila potvrdenie z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Zamestnala sa až po 15.03.2009 v OTP Banke, a.s. na pracovnej pozícii univerzálnej bankárky, pričom neistota o existenciu a prežitie a pocit vysokej zodpovednosti voči malol. dieťaťu naďalej pretrvával, nakoľko zamestnávateľ s ňou uzavrel pracovný pomer len na polovičný úväzok a na dobu určitú na 6 mesiacov, ktorú predĺžil o ďalších 6 mesiacov, potom ešte o 3 mesiace, až napokon s ňou uzavrel pracovný pomer na dobu neurčitú s plným pracovným úväzkom. V OTP Banka, a.s. pracuje navrhovateľka naďalej ako univerzálna bankárka, avšak jej nové pracovné zaradenie si vyžadovalo značnú námahu, pretože v tejto oblasti nemala žiadne skúsenosti a bola nútená si doplniť na vlastné náklady všetky odborné vedomosti, aby v tejto pozícii obstála. Navrhovateľka poukázala, že k rozviazaniu pracovného pomeru odporcom bola donútená. Navrhovateľka poukázala aj na to, že 01.05.2005 podľa rozhodnutia o plate mala príjem spolu 21.000,-Sk, tento príjem pozostával z tarifného platu 13.230,-Sk, z príplatku za riadenie vo výške 4.000,-Sk a osobného príplatku vo výške 3.770,-Sk. Rozhodnutím o plate z 25.07.2005 došlo k rapídnemu zníženiu platu, a to iba na tarifný plat 13.230,-Sk. Došlo k majetkovej ujme, ktorú utrpela navrhovateľka zo strany odporcu, kedy jej znížila pracovný pomer nezákonne a jej tarifný plat sa znížil takmer na polovicu. Ďalej poukázala na samotnú výpoveď riaditeľky odporkyne pred súdom, kedy sama nahovárala navrhovateľku, aby zostala doma oddychovať, lebo rodičia žiakov aj kolegovia sa sťažujú a odcudzujú ju za to, že je tehotná so ženatým mužom, ktorý nie je jej na úrovni. Navrhovateľka poukázala aj na výrok svojej žiačky L. E., ktorá sa jej po záverečných skúškach spýtala, či jej výsledky boli naozaj dobré, lebo ju skúšala navrhovateľke a spochybňovala závery tejto skúšky. Táto svedkyňa však ani na opakované predvolanie súdom ani po uložení pokuty sa nedostavila až nakoniec navrhovateľka upustila od jej výsluchu. Navrhovateľka poukázala aj na skutočnosť, že kolegovia prestali s ňou komunikovať a udržiavať kontakt. Kolegovia a to: E. H.J., N. M., ktoré údajne boli kolegami navrhovateľky uviedli, že nemajú vedomosť o spore, ktorý prebieha medzi odporcom a navrhovateľkou, prípadne, že majú o spore málo informácií, ba E. H. uviedla, že ani nemala vedomosť o tom, že navrhovateľka bola tehotná. Z výpovede Z. G., sestry navrhovateľky súd zistil, že navrhovateľka bola nešťastná, veľa plakala, bola utiahnutá, nevedela čo s ňou bude keď sa narodí malol. dieťa, pomáhali jej rodičia s výživou, potvrdila, že študentka L. E. u odporkyni povedala, že riaditeľka vyhlásila, že nedostane prácu v školstve, nebude mať peniaze na platenie účtov a bude nútená predať aj dom, zakázala zamestnancom stýkať sa s navrhovateľkou atď. Z obsahu výpovede S.. E. E. M. Z. Q. súd zistil, že mali vážny úmysel navštíviť navrhovateľku počas jej materskej dovolenky, avšak do toho prišlo ochorenie jej dcéry, a preto sa táto návšteva nekonala, ďalej uviedla, že nemala vedomosť o tom, že navrhovateľka bola odvolaná z funkcie zástupkyne riaditeľa, obidvaja svedkovia

sú stále zamestnancami u odporkyni. Svedok Z. Q. na pojednávaní tvrdil, že túto návštevu nakoniec zrealizoval sám, čo navrhovateľka namietla a spochybnila a na otázku, či aj nejaký darček pre dieťa zobral, tak ako to zo slušnosti sa patrí, na to svedok uviedol, že sa na to nepamätá.

V danom prípade má súd jednoznačne preukázané, že tehotenstvom navrhovateľky a materstvom došlo v jej osobnom živote k výraznej zmene. Stratila funkciu v práci, na ktorú má kvalifikáciu, stratila napokon aj zamestnanie v kvalifikácii, ktorú štúdiom získala, stratila kolegov, priateľov, priazeň žiakov i rodičov školy, utrpela psychickú i materiálnu ujmu. Jej spoločenské uplatnenie ako aj pracovné bolo v značnej miere nepochybne znížené a to samotným neplatným a nezákonným rozhodnutím riaditeľky odporcu ju finančne poškodili a poškodili jej dôstojnosť, vážnosť a nepochybne vyvolali v širšom okolí záver o jej nemorálnosti a pracovnej neschopnosti a tiež o tom, že nespĺňa všetky kritériá pre plnohodnotného pedagóga s možným odborným postupom, pričom narodenie dieťaťa je najkrajší dar v živote, ktorému by sa všetci priatelia, kolegovia aj široká verejnosť raduje a teší. Navrhovateľku nikto z práce z kolegov, rodičov ani žiakov okrem L. E., ktorá odmietla vypovedať na súde resp. sa nedostavila a nakoniec navrhovateľka upustila od jej výsluchu z dôvodu, že jej nechcela ublížiť a konfrontovať ju s výrokmi riaditeľky u odporcu. Navrhovateľka bola nútená pod takýmto psychickým tlakom si vybrať buď ukončí pracovný pomer u odporcu, alebo nastúpi späť do zamestnania u odporcu, avšak naďalej voči jej osobe budú vyvolávané konflikty, ataky, prípadne psychický teror, nikto sa s ňou nebude rozprávať v zamestnaní, budú ju ignorovať a prípadne preukazovať, že je odborne neschopná. Nakoniec z takéhoto správania by mohla aj ochorieť, čo si nemôže dovoliť voči malol. dieťaťu, ktoré sama vychováva ako slobodná matka, a za ktoré je plne zodpovedná. Preto si zvolila cestu neistotu, zúfalstva, ukončila tento pracovný pomer a s tým aj jednu kapitolu vo svojom živote a zaevidovala sa na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie a pritom na internete hľadala prácu, ktorú aj našla, aj keď nezodpovedala jej kvalifikácii a bola iba na dobu určitú, čo znamenalo pre ňu ďalšie napätie, čo vydržala, lebo bola medzi ľuďmi, ktorí ju neodcudzovali. Našla si nových priateľov, kolegov a prijali ju do kolektívu. Po ukončení materskej dovolenky odporkyňa veľa riskovala ako slobodná matka, najmä že zostane bez príjmov, podarilo sa jej znovu zamestnať až 15.03.2009, v úplne inom odbore, jej pracovný pomer bol 3x predĺžený na určitý čas, toho času síce vykonáva univerzálnu bankárku, má trvalé pracovné miesto, avšak toto aby dosiahla, aby znova sa postavila na nohy, to si vyžadovalo veľkú námahu, preškolenie aj finančné straty. Tento stav, ktorý bol zapríčinený odporcom, s jeho správaním - s nepriamou diskrimináciou (zásahmi z titulu nerovnakého zaobchádzania) možno označiť také, ktoré v značnej miere znížili všetky zložky predmetu ochrany v zmysle citovaného ustanovenia najmä spoločenské uplatnenie, čo opodstatňuje materiálnu satisfakciu prihliadajúc na okolnosti, za ktorých porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo ako je aj na dopad a následky, ktoré porušením tejto zásady vznikli. Za adekvátnu peňažnú náhradu súd určil 1.327,86 Eur, ktorá suma predstavuje nemajetkovú ujmu, jej výšku súd určil vzhľadom na preukázané subjektívne pocity ako aj na objektívne skutočnosti, ktoré by ako ujmu v tom danom mieste a čase vnímala aj iná fyzická osoba. Medzi subjektívne pocity navrhovateľka najmä uviedla

- žiačku L. E. a jej výrok ohľadne spochybnenia výsledkov záverečných skúšok, pri ktorých bola aj navrhovateľka,

- postoj kolektívu spolupracovníkov, keď riaditeľka odporkyni ovplyvnila voči jej osobe postoj kolegov a to vtedy, keď informovala na pracovnej porade, že kvôli navrhovateľke nebude mať škola peniaze na mzdy,

- po narodení dieťaťa ani jeden kolega sa neopovážil navštíviť navrhovateľku a taktiež prestali s ňou udržiavať kontakt,

- vyhýbavé výpovede vypočutých svedkov, kolegov navrhovateľky - nepamätám sa, nemajú bližšie vedomosti, nezaujímali sa, nevedeli o tom a ďalšie

- pocit straty kolegov, priateľov, priazeň žiakov ich rodičov

- vynútená strata zamestnania a tým vyvolaný pocit neistoty

Vymenované pocity, ktoré správaním odporcu boli spôsobené navrhovateľke, najmä v čase tehotenstva, kedy potrebovala viac porozumenia, podpory od priateľov, od kolegov, od riaditeľky odporcu, ktorí sa

zachovali v tom čase neľudsky, nedôstojne, z dôvodov pracovnej závislosti. Nikto z učiteľov uvedené skutočnosti nechcel pred súdom pravdivo komentovať.

Súd má jednoznačne preukázané, že navrhovateľka utrpela tehotenstvom aj materstvom výrazné zmeny v osobnom živote a jej spoločenské uplatnenie bolo v značnej miere nepochybne znížené. Stratila funkciu v práci, stratila aj zamestnanie v kvalifikácii, stratila kolegov, priateľov, žiakov, rodičov školy, utrpela psychickú i materiálnu ujmu. Takto určená výška náhrady nemajetkovej ujmy predstavuje primerané zadosťučinenie za porušenie zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodov tehotenstva a v pracovnom vzťahu ako aj v spoločenskom živote, nakoľko bola navrhovateľke značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť a spoločenské uplatnenie aj v majetkovej sfére.

Preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. Súd priznal náhradu trov konania s poukazom aj na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 421/2009-380 zo dňa 25.05.2010, v ktorom sa uvádza, že súd rozhodne v novom rozhodnutí aj o trovách konania (podľa § 224 ods. 3 O.s.p).

Trovy právneho zastúpenia sú vo výške 2.025,73 Eur a sú vypočítané v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. a vychádzajú z celého súdneho konania podľa spisu vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda č.k. 9C/129/2006 a následne 5C/15/2010 (27.636 ,-Sk + 40.000,-Sk = 67.636,-Sk t.j 2.245,10 Eur nasledovne: 12.05.2006 prevzatie a príprava, 10.08.2006 spísanie návrhu, 22.11.2006 - písomné vyjadrenie k veci samej, 08.02.2007 - účasť na pojednávaní, 30.04.2007 - účasť na pojednávaní, 03.05.2007 - písomný návrh na zmenu petitu, 03.05.2007 - písomný záverečný návrh, 16.08.2007 - spísanie vyjadrenia k odvolaniu odporcu, 20.11.2007 - účasť na odvolacom pojednávaní na Krajskom súde v Trnave, ktoré bolo odročené (1/4-ina odmeny), 04.03.2008 - účasť na odvolacom pojednávaní na Krajskom súde v Trnave, 18.04.2008 - spísanie dovolania, 24.08.2010 - spísanie stanoviska k uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. 10Co 421/2009-380, 30.11.2010 - spísanie stanoviska k vyjadreniu odporcu z 26.10.2010, 13.09.2011 - účasť na pojednávaní na Okresnom súde v Dunajskej Strede, 27.10.2011 - účasť na pojednávaní na Okresnom súde v Dunajskej Strede, 01.12.2011 - účasť na pojednávaní na Okresnom súde v Dunajskej Strede, ktoré bolo odročené (1/4-ina odmeny), 24.01.2012 - účasť na pojednávaní na Okresnom súde v Dunajskej Strede, ktoré bolo odročené (1/4-ina odmeny), 24.01.2012 - účasť na pojednávaní na Okresnom súde v Dunajskej Strede, ktoré bolo odročené (1/4-ina odmeny), 28.02.2012 - účasť na pojednávaní na Okresnom súde v Dunajskej Strede, 29.03.2012 - účasť na pojednávaní na Okresnom súde v Dunajskej Strede, 02.05.2012 - spísanie záverečného návrhu, 03.05.2012 - účasť na pojednávaní, kde bol vyhlásený rozsudok (1/4 odmeny).

Za rok 2006: 3x 2.750,-Sk + 3x 164,-Sk režijný paušál = 8.742,-Sk (290,18 Eur)

Za rok 2007: 6x 2.750,-Sk + 687,50 Sk (1/4-ina z 2.750,-Sk) + 7x 178,-Sk režijný paušál = 18.433,50 Sk (611,88 Eur)

Za rok 2008: 2x 2.750,-Sk + 2x 190,-Sk režijný paušál = 5.880,-Sk (195,18 Er)

Za rok 2010: 2x 91,29 Eur + 2x 7,21 Eur režijný paušál = 197,-Eur

Za rok 2011: 2x 91,29 Eur + 22,82 Eur (1/4-ina z 91,29 Eur) 3x 7,41 Eur režijný paušál = 227,63 Eur

Za rok 2012: 3x 91,29 Eur + 2x 22,82 Eur (1/4-ina z 91,29 Eur) + 5X 7,63 Eur režijný paušál = 357,66 Eur, spolu 1.879,53 Eur

Cestovné na trase Dunajská Streda - Trnava a späť 20.11.2007 - spotreby pohonnej látky 9,57 Eur + sadzba základnej náhrady 22,66 Eur = 32,53 Eur

Cestovné na trase Dunajská Streda - Trnava a späť 04.03.2008 - spotreba pohonnej látky 9,79 Eur + sadzba základnej náhrady 22,66 Eur = 32,45 Eur

Strata času 20.11.2007 - 4x 297,-Sk = 1.188,-Sk (39,43 Eur)

Strata času 04.03.2008 - 4x 317,-Sk = 1.268,-Sk (42,09 Eur)

Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 2.025,73 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia

cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 / O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1/ O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodovanie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods. 3/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1/ O.s.p.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2/ O.s.p.).